

کاتی پشکووتنی گولی دار سیوهکان

نووسینی چیروک نووسی ئوکرانی :

میخائیل کوتسیوبینسکی

وهرگیپی له ئینگلیزی بهوه : نهوزاد عبدالله ئاغاباوه

ناونیشانی کتیبه که :

M. KOTSYUBINSKY STORIES

له بهر نه وهی چیتر له توانامدا نه مابوو گوی له و دهنگه
بهستکه ره بگرم که ژووری خویندنه وه که می پر کردبووه، زور
به توندی دهراگاکم پیوه دا. ئا له م ژووری نووستنه دا بوو
منداله که م دهمرد.

نزیکی سی شه و بی شه وهی چاوم بچینه خه و له ژووری
خویندنه وه که مدا دهاتم و دهچووم، ده ماره کانم وه کوتاله گیتار
گرژ بیوون، به نزمترین دهنگ راده چله کیم، گلو په کهش له ژیر
ستاره مقه باکه به وه ژووره که ی کردبوو به دوو به شه وه،
سه ره وه تاریک و خواریشه وه پرووناک بوو تارمایی شته کان تیکه ل
بیوون له ژووره که دا. جیگه ی نووستنه که م که ماوه به کی زور
بوو هر بهری نه که وت بووم، به راستی دیمه نیکی ترسینه ری
هه بوو.

به فر دهباری نه و دیوی په نجره که هندی گلو به فری پیوه
لکابوو. ئا له م کاته دا وام ههست ده کرد که به تهنیا له ژووریکی
ناو پاپوریکی گه وره دام که له کاتی گه رده لولویکی شیتی
ده ریادا، بو که شتیکی دوورو دریز به تهنیایی به ری که وتیم.
به راستی زور ههستم به دلته نگه و تهنیایی ده کرد. زور به
ته وای ئاگام له هه موو شته کان بوو هه رچه نده به ته وای له
ده ریای غه م و په ژاره دا نعووم بوو بووم. میزه که م برده

وان بابی سهر داری بو .. قه سه کر ، کوئه و گیره به ووه سا هات
دا بیژی ستیرکا خول بابی وه یا گرتی .

هه کو ده یک گه هشتیه وان ئاخفتنا .. گری خول گه وینی دا .. د
خریقین چو .. روندک د چافا دا په نگیان . ده می به ری کورپی ف
ده یکی که تی ، ب ئاخفتنه کا روکم گوته ده یکا خو : -
- ئودا ما تو هه ر گاف نا بیژی من : توزه لامی مالا مهیی ..
فینچا نه که گری .. هه می شولا نه زدی که م.

- وهیه .. توزه لامی مالا مهیی .. توسینا هیا چاقیت مهیی .. تو
ستوینا مالی یی .
- ئه ری .. هه ری وه بیژه .. به لی ئودا ، هه کو وه ل بابی من
هاتی .. ئاگری وان و قورمی داری چ لی هات .
ئینا خویشکا وی به رسقا وی دا ..

- بیرا من تیت .. هه کو ته رمی بابوی که هاندیه گوندی .. مه
دیت ئاگری وان هه ری هه ل بو .
- ئو قورمی داری چ لی هات .
ده یکی پشتی روندکیت خو فه مالین گوته کورپی ..

- نه و قورم ژی مال ویری .
- ئه ری فینچا هه کو لغان روژا نه زوه فالیت خود چنه بهر
کارکا .. ئه وی قورمی دی قهت قهت که م .. دا! نه و روزی ئه ف
ساله ئاگری به رده می ما نوکه نه و قورمی هسک نه مایه ویری .
- کورپی من .. هه که نه وژی نه ما بیت ویری .. نی نوکه گه له ک
داریت دی هسک بینه .
- بلا راههستن تا نه ز بو وان د چمه ویری .. دا هه میا بکه مه
ئاگری نه و روزی .

هنگی ده یکا ره بن د بهر زیماره کنی سه ری خود له یزانده (خوزی
سه د خوزیکیت وی روژی ، ده می توژی وه ک بابی خو بفری
رادکه ی و ، د چیه گارهیی .. دا داریت هسک بکه به گزره ، نی
نه و روژ هزره تا منه) .

1984 / 1 / 23 .

نه ولاوه وینه که ی که هه لواسرابوو ریکم کرده وه هئاوایی باشه هه به لام ئه وهنگه په سته که هه ر کۆتایی نه ده هات، هه رچه نده ده رگا که شم داخست بوو به لام هه ر به چاکی گویم لی بوو.

نه ده چوویم بو ژووری نوستنه که ... باشه بوچی نه ده چوویم؟ کچه که مم ده هاته وه به رچاو ده سته خرپنه بچوو که کانی به سه ر به تانی به که وه . سنگیم ده هاته وه به رچاو که چون له ژیر کراسه بچوو که که یدا هه لده به زی به وه لیوه وشکه کانی که زور به شپرزهی هه ناسه یان هه لده کیشا. هه رچه نده کچه که م زور شه رمن بوو، به لام زور به دل خووشی به وه هه ردوو ده سستی کرد بووه ملی پزیشکه که ی هات بوو بولای . ناخ کچه ژیکه له بچکولانه که م، کچه گوئی رایه له که م به راستی نه مه بوو که دلی داخو رپاند. خوژگه نه م نه گه تی به کۆتایی ده هات. به بچوکترین دهنگ هه ناووم به رده بووه . وام هه ست ده کرد که شتیکی نااسایی روو ده دات. گیانه وه ریکی سه یر به جووتی بالی ره شی که وره وه له په نجه ره که وه هاته ژووره وه ، زور به نه رمی به ناو ژووره که دا هات و چوو جاریک چریکاندی و روحیکیش کیشرا. گویم شل کرد، ماله که له وه نه ده چوو خه وت بن. شتیکی که وره هه رچه نده نه ده بینرا، له ژووره که دا هه سستی پی ده کرا. گویم له هه ناسه کانی، له چرپه چرپی، له دهنگی لیدانی دلی، ته نانه ت گویم له نه بزه که مه که ی ده سستی بوو. ده مزانی که خودی ناوه که ی خوئی ئاگادار که ره وه به که . ده بوا به چون خوژگه م بخواستایه که له زولی نه و گیانه وه ره به ده ره رزگارم بوا به و به جی ی به یشتمایه و بچوا به ته ده ره وه. له ژووره که دا، نه م سه رو نه و سه ر، نه هاتم و نه چوویم له ناو قه دم بو خواره وشک بوو بوو، قاچه کانم بو به ریوه نه ده برا ، ته نها هه ر نه وه بوو که له شمیان راگرت بوو له نامیری چنین ده چوویم، ته نها میشکم تالی خه یاله کانمی وه کو جالالو که ده چنی .

له په نجه ره که وه ده ریایه کی نه رمی ره شو و تاریک ده بینرا. له دووره وه له هه ندی شوینه وه خشپه خشپی پی ی نیشک گریک ده هات. ناخو ده بی چه ند سه ده بیت که نه م گیانه وه ره ئاوا به م چریکه کیویی به ی شه وانی له خه لکی شیواند بیت . چه نده ها به ره نه م گیانه وه ره یان بینی بیت و هه ر ماویشه ته وه . هینده

کۆن و نامۆ دیار بوو که وای له پیاو ده کرد وا هه ست بکات که له گه ل باوو با پیرانی دا روو به روو بوته وه و هاو به شی ژیانیان ده کات .

بی دهنگی به کی ئاسایی و خووش له و شه وه بی خشپه به دا هه ست پی ده کرا ، که مژده ی پاراستنی ئارام و ئاسایشی خه ویکی خووشی له و شه وه ته نیایه دا راهه که یاند. بوچی جووری شه ویکی ئاوا به کار نه هینم له و رو مانه دا که ده ستم پی کرد بوو؟ ئا.... له و به شه دا به کارم هینا که کریستینیا پاش ئه وه ی له شاریکی زور خووش و گه وره دا له میرده که ی جیا ده بیته وه، خوئی له کویره دی به کدا ده بینیته وه....

کچه نه ده ی توانی بنوویت وه نه ده یتوانی په نجه ره که بکاته وه تا کاتی پشکووتنی گو له کان بینی و ده ریایه کی سانی شه پۆل ره شو و نه رم بینی. خه لکی دی هه موو نووستیوون وه دیکه شو وه کو که له که به رد له سه ریه ک هه لچنرا بوو . گویت له ته نها خشپه به کیش نه بوو . نه نه سستیره وه نه به حال ترووسکایی روونایکی له ژیر نه م ئاسمانه فراوانه دا نه ده بینرا. ته نها سه رپه سه رپی پشکووتنی خونچه گو له کان وه ده نگی کیش له دوور که له لیدانی دلی دیویکی نه بینراوی ده کرد. نه مانه به لای کریستینا وه چه ند شتیکی تازو و چاو هروان نه کراو بوون. کریستینا هه سستی کرد که

له پرینکا راچله کیم ئاه خوا به گیان، باشه نه وه من چیم ده کرد؟ ئایا له بیرم چوو بووه وه؟ کچه که م خه ریک بوو ده مرد. گویم نا به ده رگا که وه، هه ناسه ی خیزه خیزیکی سه یری لی ده هات ، زور به گران هه ناسه ی ده دا ، ناخ کچه بچکولانه که م نه وه نده ئازاری هه بوو ، که خیزه خیزی هه ناسه که ی و ته نگه نه فه سیه که ی وایان لی کردم منیش نه فه سم راگرت وله دوایی دا هه ناسه به کی قوولم هه لکیشا هه ره کو نه مه هه ناسه دان بو کچه که شم ئاسان بکات. تایه کی گه رم هه موو له شمی راگرت بوو ، هه موو گیانم له سه رمان ده له رزی و دانه کانم چوقه چوقیان پی که وت بوو نزیکه ی سی شه وی ریک بوو نه خه وت بووم . غه م و په ژاره دلیان راگرت بووم. کچه که م هه لبژارده ی خوم بوو زور زورم خووش ده ویست زور به زه بیم به خومدا ده هاته وه کاتی که خوم ئاوا به رووخواوی و ته نیایی

ده بښی. ته او کرژ بوو بووم و دم و چاوم شیوا بوو و فرمیسک به چاومدا ده هاتنه خوارې.....

نه وه چی بوو؟ له پړیکدا ده رگا که کرایه وه و ته په ته پی پی ی په تی ده هات، تو بلی کویایی په که هاتی؟ بو ماوه په کی زور له جی ی خوم نه جوولام، دلم زور به زه حمت لی دی ده داو خه ریک بوو راده وه ستا. گویم له خوړه ی ئاوه که بوو دوا ی نه وه ی به لوو عه که کرایه وه. هه روه ها گویم له دنگی سه تله که ش بوو که بهر به لوو عه که که وت. ئای نه وه کاتیرینا بوو هندی شتی هینابووه ژووره وه. من به خه یالی خوم کاتیرینام به ژنیکی خه والنوی دم و چا و په ژاراوی ده هاته به رچا و که به دریزایی شه و هاتووه و چووه. نه میش لینوشکا روح پاکه که ی نیمه ی خوش ده ویست. پاشان هه موو شتیک هینم بووه وه، به لام خیزه خیزی سنگی کچه بچکولانه که م هیرشی مردنیکی مسوگه ری پیوه دیار بوو. ئای چون له و دنگه رزگارم بوايه؟ چی تر له توانمدا نه ما بوو گوئی لی بگرم. له گه ل نه وه شدا دلنیا بووم که ژووره که م هه ر به جی نه ده هیشت. چیم بگردایه؟ خیزه خیزه که بوو بوو به هیمایه کی تاییه تی، چونکه چه ند گویم لی بوايه، دلنیا ده بووم له وه ی که کچه که م ماوه نه مردووه. هه ر ده هاتم و ده چووم و نه م دنگه ش هه موو گیانمی وه ئیش هینابوو. شه و دره ننگ بوو و چرا که شمان دوکه لی ده کردو پرته پرته بوو کلپه یه که له گری چرا که هه لده ستاو داده مرکایه وه؛ هه ر وه که سنگی کچه که م که چون له ژیر کراسه بچووه که بیدا به رزو نزم ده بووه وه. زور ده ترسام و شله ژابووم، هه ر زووقم چوو بوو، سه یری نه و تاریکی و رووناکي یه م ده کرد که به پرته پرته چرا که دروست ده بوو. وام به خه یالدا ده هات که له و ساته دا چرا که ده کوژپته وه؛ روحیش له شی کچه بچکولانه که م به جی ده هیل. ئای چون ساویلکه بوو بووم له و ساته دا. مومیکم داگیرساندو توژی غیره تم هینایه وه بهر خوم تا چرا که بکوژپتمه وه. ژووره که تاریک تر بوو ئیتر نه وه نده پووناکي و تاریکی له ژووره که دا دیار نه ما. ته نها تارمایی دلته نگی په کی که وده له ژووره که دا ده بینرا وه ژووره که ش تا ده هات دلته نگه تر ده بوو. قاچه ماندووه کانم به سه رقه نه فه زه رده که دا راکیشاو سیبه ره چه ماوه که شم له و لاهه نقووم بوو. تا ئیستاش

میشکم چه نده ها بیری جیاواز جیاوازی تی ئاخترابوو. نه و بیرانه چی بوون؟ بیرو خه یالی هیچ و بوچ و پارچه پارچه. به لام غه م و په ژاره که م هه ر وه که خویمان و ابوون. که سیک له ده روونی خومدا، له ناوه وه دمدا به رده وام لی دی ده پرسیم، نه ری توژیکت له گوشتی ماسی هیرینگ ناوی؟ هیرینگ؟ مه به ست چی یه؟ نه مه ته نها پرسیا ریکی کابرایه کی نامو بوو و هیچی تر زور به ئاسانی به سه ر ده چوو.

«هایدروکوینون... هایدروکوینون... هایدروکوینون» بوچی نه م وشه یه م خوش ده ویست؟ له گه ل هه موو هه نکاویکمدا دم و ته وه له وه ده ترسام شیوه ی خویندنه وه که یم بیرچپته وه. هایدروکوینون بو چاوه ئاوساوه کانم باش بوو. توژی ئیسراحتی ده دانی؛ ئیسراحتی کی خوش و شیرین. باخ و بیستانیکی سه وزو سیحراوی ده هینایه بهر چاوم و وای لی ده کردم که نه خیزه خیزی هه ناسه ی کچه که م نه خشپه خشپی پی ی پاسه وانه ئیشک گره که م گوئی لی بیت. سه عات که ی ژووری نان خواردن به تووندی و دهنگی که به رز دوو جار لی دی دا نه و دوو زرينگه به دغه رانه وه که هوره برووسکه لی یان دام و وه کو گویزانی مه قسه له و ابوون هه ر کوشتیانم کاتی که په ژاره و ئاگادار که ره وه هه بنو روحیش وه کو په تیکی راکیشراو کرژ بیت. باشتر وایه که کات ژمیره که لابه رم و بی وه ستینم؛ بو نه وه ی له کاتی وادا به دیار نه خوشه وه خوت لی نه که ویت باشتر نه وه یه هه تا نه توانی نازاره کانت وه کو خوی به یلیته وه و دریزه شی پی بکیشی. هه ر که سیک له ته نها ساتیکدا نه مه ی بیر بچپته وه، بیرخه ره وه که وه کو خشتیک به سه ر سه ری دا ده که وی و هه موو سنووره کانی نارام و سه بری لی ده بری، کاتی که په نجه دریزه کانی به سه ر ته نها ساتیکی کاره ساته ناهه موازه که دا ده خشینتی. بیستانه سه وزه که جاریکی تر له بهر چاوم ون بووه وه و هه ستم کرد که خشپه خشپه که ش ده بیستمه وه. سه یرم کرد بینیم په نجه ره که ره نگی که ی ته لخ و تاریک بووه و هه موو شته کان له ژووره که دا بو جاری دووم وده رکه و تنه وه. هه روه که جاری پشوو کلپه زه رده که ی مومه که وه که چرا که که و ته پرته پرته تاریکی بالی کیشا به سه ر ژووره که دا و سیبه ره کان و تارمایی په کان له تاریکی یه که دا

دهلرانه وه. به لام نه و کاتهش هر شتیکی تازه هه بوو ؛ له وانه یه ته لخی په نجره که بو بیت . چاوم نه و نده تیز بو بوو که هندی شتم ناله و کاته دا ده بینی که له وه و پیش هر گیز نه م ده توانی بیان بینم. ته نانه ت چاوم له خوشم بوو که به غه مباریه وه به ناو ماله غه ریبه که مدا ده هاتم و ده چووم. ته نانه ت له دوایی دا وام لی هات غه مباریه که مم بیر چووه وه و به ک توز قال خه فته له دلم نه ما.

باشه پاش نه مانه کچه که م یان با بمری یان بژی و بمینیه وه . دهرگا که جیره یه کی لیوه هات و پزیشکه که ش هاته ژوره که ی من . پزیشکه که کونه هاوړی یه کی خوم بوو، ریک لای قهرویله ی کچه که مه وه به ره و رووم هات. ته و قه یه کی له گه ل کردم و تووند دهستی گوشیم و سهیری چاومی ده کرد. له ناو چاوه پر بیزه کانیدا دیار بوو که هیچ هیوا یه که نه مابوو. ته واوتی که ی شتم هیچ هه ولیک نه مابوو که له توانایدا بیت و نه ی کا رویشته و به جی ی هیشت. ژنه که م له بهر دهرگا که دا وه ستابوو، هر چاوی له پزیشکه که بوو که ده رویشته، چاوه پر هیوا و پر پارانه وه کانی هر له دوا ی پزیشکه که وه بوو، هر وه که پزیشکه که ژیانی لینوشکا که مانی له گه ل خوی هه لگر تیی. ژنه که م رووی وه رگی راو ناوړیکی لی دامه وه، چاوه ناو ساوه کانی نه ناو دل راو کی و نه نووستندا رهش هه لکه را بوون . چاوه کانی پر بوون له فرمیسک و زور به لامه وه جوان بوون، قزه ره شه خاوه که ی هه مووی له سر که ردنی کو بو بووه وه و زور سر رنج را کیشه ر بوو، هر له ساتیکدا ده م و چاوه پر له فرمیسکه که یم بینی، که رده به رزو جوانه که ی، په رچه مه خاوه بوون خوشه که ی که به سر که رمی له شه که نجه که یدا په رش بوو بووه وه. هر که راوه ستا که وته گریان و هه نسک دان و سهری نووساند به سنگمه وه، نا له م کاته دا هه ستم کرد که نه و نه ک تنها هاوسه ریکه و به س، به لکو شوخیکی سر رنج را کیشه ریشه بو من هر وه کو له خه ونمدا بوو بیت ناگام لی بوو که می شکم هندی بیری تازه ی دروست ده کرد «مه گری»! خو هه موو شتیگمان له ده ست نه چووه و هیشتا زورمان به به ره وه.....

نای که روود او یکی دراندانه بوو، نه م ته عزیزیه نازانم چون رووی دا له کاتیکدا که گرده نه بچکولانه کی کچه که م

له ژیر چرنوکی مردندا ده له رزی. لینوشکا ده مرد، نا نابیت. نا نه مه شاته شاتیکی کیوی یانه یه. کی ده توانی لی مان بستینیه وه؟ کی هه یه پیویستی به ژیانی لینوشکا بیت؟ کی حه دی هه بوو که له کاتیکدا خوم مابووم بتوانی لیم بستینی؟. ناخ لینوشکا سه رچاوه ی خوشیم.... تا قه منداله که م هر گیز نابیت نا.... نابی بمری. هر گیز نه قلم نه ی ده بیری بمری.

ناخیک له لای قه له ویره که وه به رز بووه وه، ژنه که م به په له رای کرده لای قه ره ویله که ی کچه که و منیش نه م ده زانی چی بکه م له ژوره که مدا. هر نه مسه رو نه وسه رم نه کردو له گیانه وه ریکی بریندار ده چووم. شه قم له شت و مه کی ناو ماله که هه لده داو ناره زووم بوو هه موو دونیا ویران بکه م. نا نه مه بوو ترسناکیه که..... شاته شاته کیوی یه که، له ناو ده روونمدا گویم له قیزه یه کی ترسناک بوو تووند ده م داخست و دانه کانم خسته سه ریه که تا نازاری دلی پی که م بکه مه وه. "نه مه بوو سوزه نازارده ره که" به هه موو توانا و هیز مه وه ناره زاییم به رامبه ر ده نگیک ده رده بیری که له پشتمه وه ده هات "نه مه یه یاسای سر وشت" وه نه م ده ویست بی بیستم. هر له ژوره که دا ده هاتم و ده چووم و له بهر خومه وه بوله م ده هات، به راستی له ده نگی خوشم ده ترسام. ده م ده له رزی و ناره قیکی سارد به سه ر ناوچه وانمه وه گیر سا بووه وه. چووم له سه ر کورسیه که دانیشتم و به هه ردو ده ستم ده م و چاوم شارده وه و ناخیکی ساردم هه لکیشا. ماوه یه کی زور له سه ر کورسیه که دانیشتم. نه ری نه وه خیزه ی هه ناسه ی کچه که م نه ما یان له خه یالم دا بوو هه ستم کرد که نه ماوه؟ نایا نه وه کوتایی یه که بوو؟ ژنه که م ورته ی له ده م ده رنه هات و وه لامی نه دامه وه هه ناسه ی ته نگ بوو بوو. تو بلی کچه که م چاکتر بووی چاکتر؟ نای کچه بچکولانه که م رووداوه که له وه ده چوو به دل خوشی یه وه کوتایی بیت: تو بلی کچه بچکولانه که م خوی لی که وت بی و چاوه جوانه کانی سبه ینی به ره به یان بو بابه پی بکه نن؟ نایا نه مه نه ده شیا؟ باشه منیش وه کومند الیک له مردنه وه نریک نه بووم، که چون هه موو پزیشکه کان وازیان لی هیئا؟ ناخ خوایه گیان هیچ هیزکی وا گوره هه یه که پیوا لی بهارینته وه.

نهری کچه که م سنگی هر خیزه‌ی ده‌هات؟ نه خیر.... وادیار بووزور به ناسانی هه‌ناسه‌ی ده‌دا ناخ خوزگه توزیکه چاوه‌کانی ده‌چووه خو! به‌س توزیک. له‌وانه بووئه و کاته‌ی که بزیشکه که رویشت نیمه به هه‌له‌دا چوو بیتین، نه‌گینا بوچی بزیشکه که ناوا جه‌سوورانه سه‌یری چاوی ده‌کردم؟ له‌پرنیکا هاواریکی درپنده: دایکی بوو که هاواری کرد، به‌کپارچه رای په‌پاندم. پیم زه‌وی نه‌ده‌گرت و له‌شمی بو هه‌لنه‌ده‌گیرا به‌لام له‌گه‌ل نه‌مانه‌شدا هه‌ر پام کرد، هه‌رچی له‌به‌رده‌م دابوو به‌م لاو به‌و لادا فریم‌دان و هیچم نه‌دی. له‌پیشا ده‌رگا که م بو نه‌دوژرایه‌وه، دواپی رام کرده لای ژنه‌که م و بینیم که تووند ده‌ستی کچه‌که‌ی ده‌گوشی. تیگه‌یشتم کوتایی به‌که‌هات. هیچ شتیک له‌توانادا نه‌ما بوو که چاره‌ی کچه‌که‌می پی بکریت. وه نه‌و کاته بوو که کچه‌که‌م پیوستی به‌من بوو، چوومه لای کچه‌که‌م و ده‌ستم کرده ملی و هیمنم کرده وه هندی قسه‌ی وام پی‌ووت که خوشم بروام پی‌یان نه‌بوو و ده‌سته سارده فرمیسکاوی به‌کانیم ماچ کرد. دواچار به‌یارمه‌تی کاتیرینا و هیمن کردنه‌وه و ماچ کردن؛ وه هندی ناوی ساردیشم کرد به‌ده‌م و چاویدا بریارم دا که کچه‌که‌م له‌سه‌ر قه‌له‌ویزه‌که دور بخه‌مه‌وه.

کچه‌که‌م دور خسته‌وه له‌قه‌ره‌ویله‌که‌ی و هیچی تر نه‌ی ده‌قیژاند به‌لام به‌سه‌زمانه پر به‌دل ده‌گرایا، نه‌م گریانه‌ش باشترین چاره‌سه‌ری ده‌ردی بوو. پام‌کرده ژووری نووستنه‌که. بوچی؟ خوشم نه‌م‌زانی بو، هندی شت له‌ناو ژووره‌که‌وه رایان ده‌کیشام له‌لای ده‌رگا که وه‌ستم و دوو دل بووم له‌وه‌ی که بجه‌م ژووره‌وه و سه‌یرم ده‌کرد. وام هه‌ست کرد که ده‌م و چاوم وشک بوته‌وه. چاوه‌کانم بو نه‌ده‌ترووگا هه‌ر به‌ته‌واوی وشک بوو بوونه‌وه، هه‌موو نه‌مانه وه‌ک می‌رده‌زمه‌یه‌کی ترسناک سه‌ر سنگیان گرت بووم. ناخ کچه‌بجکولانه‌که‌م. کچه خوشه‌ویسته‌که‌م. پیش توزی هه‌ر ره‌نگی نه‌ما بوو و له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که له‌ناوه‌راستی ژووره‌که‌دا پال که‌وت بوو. هه‌ناسه‌یه‌کی سارد له‌به‌ینی لیوه وشکه‌کانی و دانه بریسکه‌داره‌کانی به‌وه ده‌رچوو. له‌چاوه‌نیوه داخراوه‌کانیدا گلینه‌یه‌کی شیوه شووشه‌یی دیار بوو. می‌شکم هه‌موو نه‌مانه‌ی

به‌دریزی وه‌کو خویان تو‌مار ده‌کرد؛ دوشه‌کیکی گه‌وره‌ی سبی، له‌شیکی بجکولانه، زه‌رده رووناکی به‌کی کزله په‌نجه‌ره‌که‌وه ده‌هاته ژووره‌وه مو‌مه سووتاو‌ه‌که‌ش له‌سه‌ر میزه‌که به‌جی هیلرا بوو و په‌نگه مردووه‌که‌ی به‌سه‌رده‌م و چاوی منداله‌که‌مه‌وه بوو. ناویکی زوریش له‌وناوه‌دا پژابوو. شووشه ده‌رمانه‌کانیش له‌و لاوه ترووسکایی مو‌مه مردووه‌که‌یان تیدا دیار بوو. ده‌بی نه‌مانه هه‌مووی له‌به‌ر که‌م و هیچیانم بیر نه‌چپته‌وه. نه‌ئو له‌شه‌بجکولانه‌یه‌ی که له‌ژیر به‌تانیه‌که‌دا سه‌روتی نه‌بوو وه نه‌قره‌نالتونیه بریسکه‌داره‌که‌ی که به‌سه‌ر سه‌رینه‌که‌یدا بلا بوو بووه‌وه، وه نه‌ئو بو‌نه‌گه‌رمه‌ی که له‌له‌شه له‌رزپوه‌که‌ی هه‌لده‌ستا. وام هه‌ست ده‌کرد که نه‌مانه هه‌مووی پوژی له‌پوژان بو‌من پیوستی به‌کی گرنگ ده‌بن. باش ناگام لی بوو باشیش ده‌م‌زانی نه‌و که‌سه‌ی له‌ناو ده‌روونم‌دا قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کردم، به‌رچاوی تاریک کردم و کویری کردم وه هه‌ر نه‌و که‌سه به‌س بوو بو‌ئوه‌ی فکری هونه‌رمه‌ندیک تینوو بکات تا وینه‌ی کوتایی ژیانی که‌سینک، له‌به‌ره‌به‌یانی ته‌منیدا بکیشیت، سه‌ره‌رای بوونی خوشم. به‌لام ناخ چهند له‌په‌ژاره‌دا بووم، دل‌ره‌قی به‌که‌م دلی خومی پیکا پیوست بوو به‌کسه‌ر ماله‌وه به‌جی به‌یلیم.

رویشتم و ماله‌وه‌م به‌جی هیشت، کاتی پشکووتنی گولی دار سیوه‌کان بوو، پوژ هه‌لات و دنیا‌ی خسته ژیر تیشکی زیرینی به‌وه. دنیا زور جوان و پرشنگار بوو. چوله‌که‌ومه‌له‌کان له‌ناو قولایی ناسماندا ده‌یانچریکاند. به‌بی ناگایی گوله‌سینویم لی کرده‌وه، له‌ناو ده‌ستم‌دا فلیقاندمه‌وه و به‌ئاوه‌که‌ی و په‌لکه‌کانی پرومه‌تم ته‌ر کرد. په‌لکه‌گوله‌کان له‌وناوه‌دا بلاو بوو بوونه‌وه، به‌لام ئایا وه‌ک نه‌وه‌یان به‌سه‌را هات که به‌سه‌ر کچه‌که‌م‌دا هات؟ ئا له‌و کاته‌دا سروشت بو هه‌موو شتی پی‌ده‌که‌نی و ده‌دره‌وشایه‌وه ناخوشی و په‌ژاره له‌و شوینه هه‌ر نه‌بوو، وه سه‌ره‌تای شانویه‌کی خوش ده‌ست پی ده‌کرا.

ده‌ستم کرد به‌گریان و فرمیسک به‌چاوم‌دا ده‌هاتنه‌خواره‌وه وه‌کو په‌لکی گوله‌سینوه‌کان به‌رده‌بوونه‌وه. زور زور به‌داخه‌وه سه‌یری بنکه‌شیوه‌کری به‌سه‌وزه‌که‌ی گوله‌که‌م ده‌کرد که به‌ده‌ستمه‌وه ما بوو. هیچ‌ه‌زم نه‌ده‌کرد بگه‌ریمه‌وه بو‌ماله‌وه. بو

سومیه که له ناو باخه که دا مامه وه . خو هه مووشتی براوه ته وه . تو
 سړی نیستا ژنه که م باشتر بوو نه بیت؟ چون بزائم؟ هه مووشتی
 ختی هات، به لام هه رگیز پروام نه ده کرد که ته او بووبیت و
 کچه که م نه مابیت . ته نها شه ش... نا پینچ روژ له مه و پیش به
 هه پتی له ناو نه م باخه دا راو پوینی ده کرد . کی بی
 کرنی مندالی به پی پتی له ناو باخ دا ، به لاهه شتیکی
 هه و ناسک بیت؟ هه و نه زانم دوینی بوو که له ژیر دار
 گیلسه که وره که ماندا وه ستابووین و بوئی گوله بوون
 هه نه کانمان ده کردو ده ستمان خست بووه ناو دهستی په کترو
 سه زمان هه لپری بوو سه پری هه ننگه کانی سه ره وه مان ده کردو
 هه به پنی گوله کانی دارگیلاسه که وه سه پری ناسمانه
 خینه که مان ده کرد وه تیشکی پویش به سه روورده گیای ناو
 کنی په که دا پهرش بیوه وه و زور دلخوش بوو به لام نیستا ...
 هه کچه که م چند دلخوشکه زمان بوو و چند به قسه و به
 خینه کانی پی ده که نین . جاریکیان له بهر ده می کچه که مدا قرم
 - ده هینا، که چی به پیکه نینه وه هاواری کرد " نه ی له وه باب
 سه ری گسک ده دات " به ملوانکه ی ملی دهوت بازنه ، کچه که م
 هه رگیز پیتی په ی بو نه ده ووترا .

چون هه تا هه تایه نه وه م بیر بچینه وه که چون شه وانه نه هات تا
 مچم کات . به قاچ و دهسته خرپنه بچکوله کانی په وه به ره و
 بووم ده هات ، جلیکی که رم و گوپی ناسکی په می له به ردا بوو ،
 هه هات و شه و شادی لی ده کردم ، به دهستیکی کراسه که ی
 هه گرت و دهسته که ی تری ده کرده ملم و روومه ته بچکولانه
 که ره که ی ده هینا په پیشه وه تا ماچی که م چون نه وه م بیر
 بچینه وه که چند له که لیدا دلخوش بووم ، یاریم به قزه زه رده
 نلوریشمی په جوانه که ی ده کردو سه پری چاوه شینه
 جوانه کانیم ده کرد؛ نه و چاوانه ی که له جووری پوچی چاوی
 خوم بوو به لام پاکترو بیتاوان تر . به لام نیستا کچه بچکولانه که م
 وه کو چی وایه؟ ... نا... پیویست ناکات بیر له و مه سه له په
 بکه مه وه . خو نه و مردبوو ، ده بی له کوئی یان دانایی؟ ده بی
 نیستا چون بیت؟ له پریکدا ویستم بزائم ناخو چونه

ده سکی له جوانترین خونچه پشکووتووه کانی دارسیوه کانم
 دروست کردو هه لم گرت به ره و ماله وه . نه م ده زانی که ده چمه

ژووره وه ، ناخو له چ ژووریکدا ده بیبیم . به لام که گه یستمه
 ماله وه چوومه ژووری په که م ته نها میزه که م بینی و سه ر
 میزه که ش.....

نای کچه جوانه که م ، نه مه نه و شوینه په که لی یان دانویت . نای
 چند که وره ببویت هه ره کو ته مه نت شه ش سال بیت نه ک سی
 سال . ده سکه خونچه پشکووتووه کانم به چوارده وریدا دانا ،
 گوله کان و خونچه کان ناسک و جوان و شیرین بوون هه ر وه ک
 کچه که خوی . نه مچا توژی سه یرم کرد . به پریکی پال که وت بوو ،
 ده سته کانی ره ق بوو بوون له م لاوله و لای خویه وه دای نابوون ،
 نه وه نده نا ناسایی بوو هه ر له مروئی نه ده کرد ده نکوت بوو که
 شووشه ی ناو پاکه ته . کراسیکی کورتی سپی وه ک خوی
 بچکولانه ی له به ردا بوو ، جووتی پیلاوی زه ردی بچووی
 له پی دا بوو نا له م دواپی په دا بوم کپی بوو و زوری خوش
 ده ویستن .

مومه که به رده وام هه ر ده سووتا تیشکیکی کزی له
 رووناکي په کدا دروشت کردبوو وه تیشکه کانیش هه ر وه کو
 ماچی که ن ناوا به سه ر روومه ته سارده مردووه کانیدا
 ده له رزینه وه . سه پری له شه مه یوه که یم ده کرد ، که ده ستم لی
 ده دا هه ستم به شتیکی سه یر ده کرد ، هه ستم ده کرد که
 له شتیکی زور نامویه پیمو هه رگیز نه م ناسیوه . هه رگیز له وه
 نه ده چوو که نه مه له شتیکی زیندوو بووبیت و خوینی که رمی پیدا
 رویشتی . له وه نه ده چوو نه وه نه و که سه بیت که من نه وه نده م
 خوش ده ویست و نه وه ندشم خه فته بو ده خوارد . به لام هه ر له
 په یکه ره زپینه که پیدا له هوشمدا ده ژیا . بیگومان هوشم شتیکی
 جیانه کراوه په له خوم وه له وه و پیش هه ر له شه لاوازه ی که له
 باخه که دا ، له ناو دارسیوه کاندا یاری ده کرد؛ هه مووی تو مار
 کردبوو ، یاری کردنی تیشکه لاوازه که ی مومه که شی له سه ر
 روومه ته شین هه لگه راوه کانی کچه که تو مار کردبوو ، ته نانه ت
 هه سته ناموکانیشمی هه موو تو مار کردبوو .

به لام نه ی هوشم ، نه زانم نه م شتانه ت بوچی تو مار کردوون .
 نه زانم نه ی هوشی نازارده رم ، نه مانه پوژیک له پوژان وه کو
 پیویستی که ی گرنگ به که لکت دین .

ناخ کچه ژیکه لانه که م ، خو هیچ لیم دلگیر نیت؟